

Manlig sårbarhet kommer upp till ytan

TEATER

Nu är du inte så kaxig

Lumor på Unga Klara

Patriarkatet må råda, men i fiktionens värld är manligheten skör: I Mammans nya kille, på radio, försöker supermachon Thunder förgäves imponera på sonens mjukisstyvpappa och på Stockholms stadsteater kravlär Kjell Bergqvists Fader omkring som en gryende bäbis. I samma hus sätter Unga Klara också manligheten på spel via tre yngre skådespelare: Mathias Olsson, Oskar Thunberg och Johan Hallström. De använder sina egna namn på scenen, men hur självutlämnande de i verkligheten är, kan vi inte veta. Regissören Paula Stenström har skrivit texten och vid något tillfälle kommenterar de att en kvinna inte kan begripa hur det är...

På scenen är det sårbarhet och rädsla för hela slanten, men också dess baksida: behovet att kontrollera, förtränga och uppfostra bort all svaghet.

Skådespelarna uppträder som sig själva i olika åldrar, men ock-

så som mammor, pappor, tanter, kompisar etc. Rollbytena sker blixtnabbt och ibland hänger jag inte med i svängarna; på sätt och vis blir det snabba tempot också ett sätt att skydda sig mot det allra känsligaste.

Men de tre männen återkommer gång på gång till samma situation, den som de helst ville fly. Oskar är på väg att besöka en gammal skolkamrat, som tagits in på psyket, och har fullt upp med att kontrollera den skrämmande vägen dit. Bara att korsa gatan är ett enormt företag, och han är livrädd för att plötsligt kyssa någon, av vad kön och ålder det vara månde. Att kvinnor kan vara mycket skrämmande visar han själv i rollen som tuff diskobrud.

Johan har också svårt att nå sitt mål och erinrar sig situationer där han tvingats till hjältedåd som nästan slitit hjärtat ur kroppen på honom. Nu fruktar han livshotande tumörer så fort han känner en spänning i kroppen. (För en hypokondriker är det befriande att se någon som är värre!)

Mathias tycker det är läskigt att över huvud taget yttra sig som sig själv (utan roll) och återkommer ständigt till livet med pappan, hans fina bil, och den glada gubbe han en gång brände in i ett av de skinnklädda sätena. Han får leva ut ordentligt i rollen som skitarg finsk taxichaffis, som fått för lite dricks i en av Oskars mar-drömsscener.

Nu är du inte så kaxig får mig att tänka på något Gun-Britt Sundström skrev en gång, att det kan vara svårt att inte betraktas som en riktig kvinna, men att det är ett intet jämfört med att inte ses som en riktig man. Förhoppningsvis kan den här uppsättningen bidra till att minska något på trycket.

SARA GRANATH

kultur@svd.se

Text och regi: Paula Stenström.
Scenografi: Paul Garbers. **Kostym:** Helene Söhr-Jonstam och ensemblen. **Musik:** Saemundur Grettison. **Medv:** Mathias Olsson, Oskar Thunberg, Johan Hallström.

Johan Hallström spelar Johan som har svårt att nå sitt mål och fruktar livshotande tumörer.

FOTO: PAULA STENSTRÖM